

Fjärilstunn

Letade mig tillbaka till stället allt började på,
men det kändes inte rätt, för det var så oss två.

Saknar du också allt du inte kunde förstå?

Med mig,

som känslan av att ha dig nära.

Jag vet inte varför jag inte vill radera det där....

Saknar du mig?

Jag vet inte varför jag hela tiden säger att det är okej.

Nej och återigen nej.

Varför såg jag bilder av en framtid,

om det inte skulle bli mer än det som sades?

Allt som sades i mörkret i mina andetag.

Allt jag aldrig viskade dig,

då jag väl låg nära.

Som osagt för evigt försvinner orden ifrån min tunga.

Låt orden sjunga.

Men det är inte längre någon som hör.

Tystnaden är vad som förgör,

förstör varenda dröm jag vågade drömma.

Byggde allt med fjärilstunna kärlekstrådar,

som gick av och dränkte alla känslor i ett hav.

Med hammare och spik försökte jag bygga ett slott,

bygga upp allt jag tyckte att du förtjänade.

Men allt blev till något förvirrat,

och jag saknar likt tusen brustna hjärtan.

Och jag kan inte riktigt hantera smärtan.

Inlindad i hoppet jag borde släppa,

minns du min nästäppa?

Små små detaljer som etsat sig fast,

jag antar det är över, vi får stå vårt kast.

Men jag önskar att jag inte saknade så, och allt kändes så kasst.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Unsaidwords med Poeter.se id #96114 innehar upphovsrätten